

Presidentkandidat Tor Levin Hofgaard

- Modernisering gir styrke

Nina Strand

journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening

Bo Mathisen

Større gjennomslagskraft og innflytelse for Psykologforeningen er et mål for Tor Levin Hofgaard. Moderne kommunikasjonsteknologi vil bli sentralt i arbeidet med å lage en slagkraftig, dynamisk og mer demokratisk forening.

– Med min lange erfaring fra ulike nivåer i Psykologforeningen, vet jeg mye om hvor skoen trykker og om hvilke endringer som skal til for å gjøre foreningen til en sterk, moderne, og mer demokratisk organisasjon, sier Hofgaard. – Det er nok en grunn til at valgkomiteen ønsker meg som president, i tillegg til at jeg representerer et nødvendig generasjonsskifte i foreningen.

Curriculum Vitae

Tor Levin Hofgaard (39)

Cand.psychol. Universitetet i Oslo (2001)

Spesialist i klinisk voksenpsykologi (2007)

Arbeiderfaring:

Jobber i dag ved Regionalt kompetansesenter for tidligintervensjon ved psykose (TIPS Øst). Har tidligere jobbet ved DPS Vinderen, akuttavdelingen ved Lovisenberg sykehus, BUP Søndre Nordstrand, samt ved Ullvin rusbehandlingsinstitusjon. Har egen praksis. Jobbet før han ble psykolog med seleksjon, lederutvikling og testing i et konsulentselskap. Har jobbet som offiser i forsvaret.

Verv og fagpolitisk erfaring

Psykologforeningens sentralstyre 99–00 og siden 04. Ledet Osloavdelingen 04–05. Har sittet i Psykologforeningens forhandlingsutvalg, ledet Yngre psykologers utvalg. Har vært hovedtillitsvalgt og avdelingstillitsvalgt. 2002–04 Psykologforeningens referansegruppe for reorganisering av NPF 2001. Prosjektgruppe for IT løsninger for psykologer. En rekke ulike tillitsverv som student ved Universitetet i Oslo.

Formidling

Gjest hos Fredrik Skavlan i *Først og sist*. Debattinnlegg i dagsaviser, Impuls og i Tidsskriftet, intervjuet av Aids-info. Forelest ved Lovisenberg diakonale høyskole.

Samfunnsansvar

– «Samfunnsansvar, dialog og endring» lyder valgspørket ditt. Hva legger du i samfunnsansvar?

– Foreningen må i større grad bli en samfunnsaktør som bidrar til å sette saker på dagsorden, den må være premissleverandør og delta i generell samfunnsdebatt. Da vil vi lettere få politisk gjennomslag i saker som gjelder psykologene, som for eksempel henvisnings- og sykemeldingsrett, poengterer Hofgaard.

– Psykologene har en unik posisjon i helsevesenet, fordi politikerne mener pasientene trenger vår kompetanse. Med denne posisjonen følger ansvar, og at vi evner å se ut over oss selv og vår egen profesjon. Vi må mene noe om mer enn oss selv, og det som kan oppfattes som rene profesjonsinteresser. Vi må kunne reise saker, for eksempel ved å rette søkelyset på psykologiske effekter av den teknologiske utviklingen og moderne arbeidsliv, eller konsekvenser av nedbygging av fellesmarkører i samfunnet. Med et bredere engasjement, vil vi i større grad bli lyttet til. I Psykologforeningen mener jeg menneskerettighetsutvalget er et godt eksempel på hva vi må ha mer av, og jeg er glad for at vi allerede har ansatt en kommunikasjonssjef som kan bidra til å gjøre oss gode på det å jobbe utadrettet.

Visjon gir retning

– Vi bør utforme en visjon i forhold til samfunnsutviklingen som gir tydelig uttrykk for hvor vi vil, sier Hofgaard. – Legeforeningen har en plan for hvordan feltet psykisk helse bør utvikle seg de nærmeste ti år. Planen danner utgangspunkt for alt foreningen mener i enkeltsaker fremover. Dette kan vi også få til. Debatten om satsingsområder og politikk må grunnfestes i dette helhetssynet, slik at argumentene

i enkeltsaker henger sammen med «fyrtårnene» vi har satt opp. Med en slik visjon blir vi tydelige for medlemmer, politikere og media.

– Skal vi fortsatt være kraftfulle og attraktive for nyutdannede psykologer, og beholde den høye medlemsprosenten vi i dag har, bør vi vektlegge å kommunisere våre grunnleggende verdier og overordnede visjoner, og vi bør ikke forsøke å favne om for mye eller for mange. Ved å ikke være tydelige, og ved å forsøke å gape over for mye blir det vanskelig å se hva foreningen har som verdi, retning og mål. Vi kan bli satt på sidelinjen som medlemsorganisasjon, og bli desimert som samfunnsaktør. I lys av dette overordnede perspektivet har jeg sett på drøftingene rundt hvorvidt foreningen skal åpne for at andre enn psykologer skal kunne bli medlem, og konkluderer med at vi blir sterkere og mer tydelige ved å ikke åpne for at masterutdannede blir medlemmer.

Innflytelse for tillitsvalgte

Når utadrettet virksomhet skal prioriteres så høyt, kreves nye arbeidsmåter, både i lokalavdelingene og i sekretariatet, understreker Hofgaard. – Som lokalt tillitsvalgt erfarte jeg hvor vanskelig det var å få oversikt over hvordan foreningen sentralt jobbet med hovedsatsingsområder og med enkeltsaker. Jeg ønsker å gjøre det mulig for lokalavdelingene når som helst å få informasjon om et bestemt saksområde, og følge sekretariatets arbeid tett og nært. Gjennom en intranettløsning med tilgang bare for medlemmer vil en kunne følge større saker, stille spørsmål, komme med innspill og diskutere. Foreningens tillitsvalgte er de viktigste ørene og øynene i foreningen. Med meg som president vil den interne dialogen ha høy prioritet.

– Foreningen jobber jo på to nivåer, fortsetter han. – Det er de langsiktige sakene, bl.a. de som er vedtatt av landsmøtet. Her tenker jeg meg mer bruk av en prosjektorganisert arbeidsmåte, ved at man trekker inn medlemmer, fra lokalavdelingene eller fra fagmiljøene sammen med sentrale tillitsvalgte og sekretariatet. Så har vi de «raske» sakene som bare dukker opp. Det kan være initiativ fra andre aktører, eller debatter i media. I større grad enn i dag bør sekretariatet selv kunne fange opp slike saker, utrede og presentere dem for den politiske ledelsen. Så kan ledelsen i sin tur fronte sakene selv, eller ta kontakt med medlemmer eller lokalavdelinger som kan gjøre det med støtte fra ledelse og sekretariat. Jeg tror det kan bli skikkelig gøy å jobbe på denne måten, sier han entusiastisk.

På nett

Skal psykologien komme tydeligere ut i samfunnet, må Psykologforeningen alliere seg med andre i fagmiljøet, slår han fast. Og han har en plan: – Jeg tenker meg et nytt nettsted drevet i samarbeid med for eksempel universitetene, Rådet for psykisk helse og Mental helse. Fra hvert vårt ståsted kan vi profilere faget og være et nettsted for psykologisk kunnskap. Det å også vise ungdom hvor mangfoldig dette faget er, kan bidra til en bredere rekruttering, sier han. – Ikke minst må vi få flere gutter til å velge studiet.

Googler du denne psykologen, finner du, ikke overraskende, at han har sitt eget nettsted med informasjon om sitt behandlingstilbud. Nå vil han også kommunisere med medlemmene via hjemmesiden. – Ved å gå inn på www.zinus.no/presidentkandidat kan medlemmene se hva jeg står for, de kan kommentere, stille spørsmål og få svar. Jeg håper de vil benytte muligheten denne websiden gir, for dialog er helt sentralt for å skape en slagkraftig forening. Dette er også en smakebit på en kommunikasjonsform jeg tror kan bidra til en modernisering av Psykologforeningen.

Frykter «Rema-helsevesen»

Utviklingen innenfor helsevesenet bekymrer presidentkandidaten. – Helsevesenet løser ikke sine problemer ved å overta styringsprinsipper inspirert av økonomiske modeller og ledelse av produksjonsbedrifter. Det å lede et sykehus er noe annet enn å lede en industribedrift. Jeg er redd dagens drift av offentlig helsevesen kan føre til at en mister høyt kvalifiserte spesialister, og resultere i en utarming av det offentlige tjenestetilbudet. Dagens politikere ser ut til å tro at de kan få kvalitetstjenester til minstepris. Men hvis en leder helsevesenet etter REMA-metoder, blir resultatet et «REMA»-helsevesen. Psykologforeningen må gripe fatt i dette, og bidra til å vise veier ut av uføret. Kvalitet i helsetjenestene bør være et av våre hovedsatsingsområder de neste tre årene.

– Kvalitet i helsetilbudet dreier seg også om pasientens rett til sammensatte tjenester.

Fortsatt må pasienter i psykisk helsevern henvises av en annen enn den psykologen som kjenner behovene pasienten har av best. I tillegg må de sykemeldes av en som utvilsomt har mindre kompetanse til å vurdere rest-arbeidsevne hos en med psykiske plager, enn den psykologen som har behandlingsansvaret. Pasientens rett til å få henvisning og sykemelding av sin psykolog må på plass raskest mulig. Vi må evaluere det som er gjort så langt i denne saken, og nedsette en arbeidsgruppe som jobber intensivt med dette.

Kort vei til handling

Hofgaard har alltid vært en som gjorde veien kort fra engasjement til handling. Som psykologstudent startet han en aksjon som gjennomførte et vellykket lobbyarbeid i Stortinget, og som ung psykolog sto han bak etableringen av Yngre psykologers utvalg. Han tilhører generasjonen som måtte vente i opp til tre og et halvt år på å komme inn på profesjonsstudiet etter grunnfag. – Jeg kontaktet Psykologforeningen i 1993, og spurte hva den ville gjøre for ventelistestudentene. Ingenting, var svaret. Da ble jeg sint, og startet organisasjonen «Vi venter» sammen med en annen psykologstudent. Målet var å få rentefritak for ventelistestudentene, og vi var aktive lobbyister i Stortinget. Undervisningsminister Hernes var negativ, men etter halvannet års innsats, vant vi fram i Stortinget. Jeg lærte mye av denne prosessen. Tydelighet, tålmodighet og det å alltid ha samme overordnede budskap gir resultater. Og så lærte jeg at politikere har lett for å glemme, og at man derfor aldri må forsvinne fra «radaren» i viktige saker.

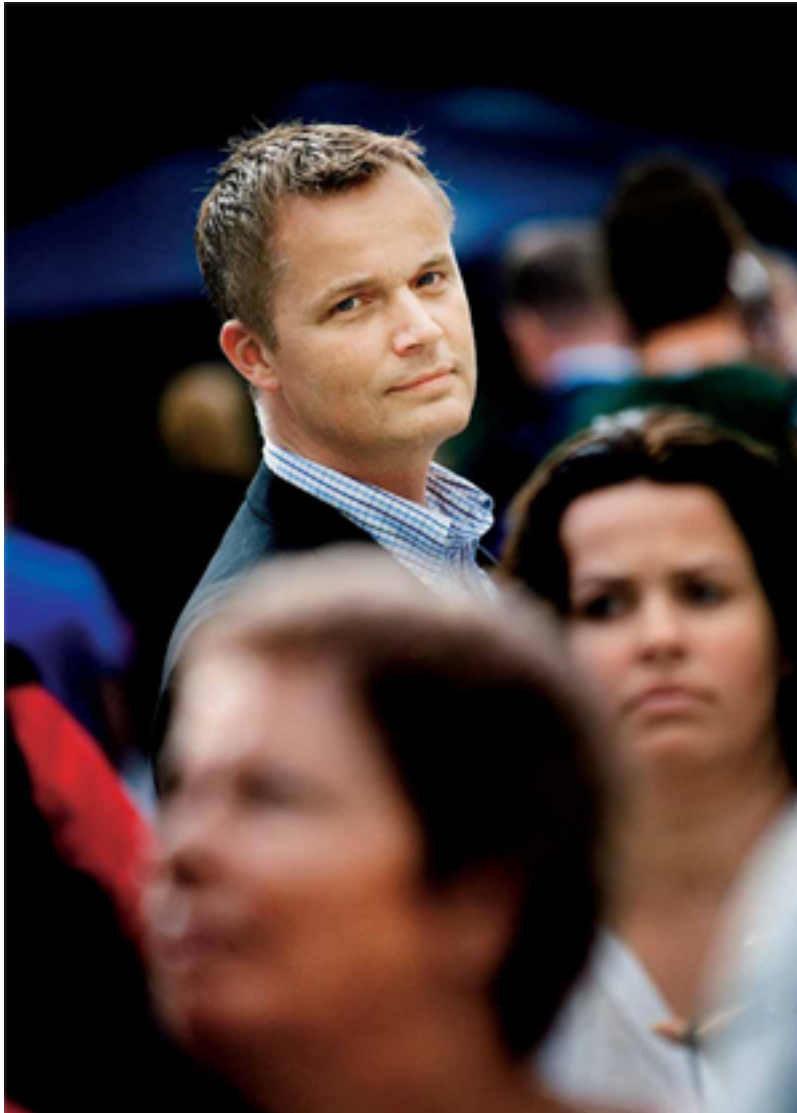
Som student kastet Hofgaard seg inn i studentpolitikken. Dette var på 90-tallet, da Psykologforeningen kjempet imot Gudmund Hernes sine planer om endringer i profesjonsstudiet. Nå ble samarbeidet mellom Psykologforeningen og psykologstudentene formalisert, gjennom Studentpolitisk utvalg (SPU). – I studietiden hadde jeg vel omtrent alle hatter man kunne ha på hodet i organisasjonssammenheng både i NPF og på universitetet, sier han. Etter hvert ble jeg valgt til leder i SPU, og satt som studentenes representant i foreningens sentralstyre.

Som fersk psykolog tok Hofgaard initiativ til opprettelsen av Yngre psykologers utvalg, hvor han også ble første leder. – Utvalget ble startet for å ivareta ikke-spesialistenes interesser i Psykologforeningen, og vi fikk raskt gjennomslag. Budskapet var at foreningen ikke måtte glemme denne gruppen i lønnsforhandlingene, og at man måtte opprettholde fokus på at profesjonsutdanningen i seg selv bidrar til høyt spesialisert kompetanse inn i helsevesenet.

Psykologen er politisk engasjert, også ut over profesjons- og helsepolitikk. Han har sittet i representantskapet i Oslo Arbeiderparti, ledet Grünerløkka lokallag og vært med i partiets sentrale helsenettverk.

Erfaren politiker

Ennå ikke fylt 40 år, har presidentkandidaten lang fartstid i Psykologforeningen. Mange kjenner ham fra lederkonferanser – han har ikke tall på hvor mange han har deltatt på – og fra landsmøter, fire i tallet. Lokalavdelingsarbeid er han godt kjent med, etter noen år som medlem i styret og senere leder av lokalavdelingen i Oslo. Han har vært plasstillitsvalgt og hovedtillitsvalgt i rusmiddeletaten i Oslo.

– På bakgrunn av disse erfaringene mener jeg å ha god kjennskap til Psykologforeningen og ikke minst sekretariatet sett fra mange ståsteder, sier han. – Jeg vet noe om behovene, både internt og eksternt i foreningen, og tror jeg kan bidra til å finne gode svar på utfordringer foreningen står overfor.

Endringsfokusert

– *Hvordan tror du folk vil beskrive dine lederegenskaper?*

– Jeg tror de vil si at jeg er kreativ, endringsfokusert og inkluderende. I tester skårer jeg høyt på endring og nytenkning. Er jeg i en arbeidssituasjon der det trengs skifte av fokus, nye løsninger og

endring av organisering, da blomstrer jeg, smiler Hofgaard. – Jeg føler også at jeg er god til å trekke folk med i slike prosesser.

– Før psykologistudiet tok jeg offisersutdanning og jobbet i marinen. I Forsvaret får man tidlig ansvar, og blir utfordret på sine grenser. Jeg likte det, og særlig rollen som instruktør på lederskapsseminarer, der jeg skulle bidra til at andre fikk utfolde og utvikle sitt potensial. Senere oppdaget jeg psykologfaget som inneholdt en kjerne av nettopp det jeg fikk smaken for i Forsvaret: individuelt, systemisk og organisatorisk endringsarbeid – og det gjorde at jeg tok fatt på psykologistudiet.

Energikilder

Presidentkandidaten er nylig tilsatt som psykolog ved TIPS Øst, et regionalt kompetansesenter i Helse sørøst for tidlig intervensjon ved psykose. – Psykosefeltet er spennende. Her er ting i endring, vi opplever en rivende utvikling med en eksplosjon av ny kunnskap om utredning og behandling. Det å jobbe med psykoser er som å sitte midt i et faglig kraftfelt, sier han entusiastisk.

– *Når du har fri, hva gjør du da?*

– Når jeg skal slappe ordentlig av, lytter jeg gjerne til gammel gregoriansk musikk, eller til en cd med naturlyder som sjø, dyr, eller regnskogen som våkner. Det å la hjernen være litt i fred, åpner for kreativitet og nye løsninger.

Valgkomiteens begrunnelse

Hofgaard er presidenten for den nye tid, for kommunikasjons- og kunnskapssamfunnet, mener valgkomiteens Sidsel Toft og Tom Barth. – Ved siden av å være klinisk psykolog har han utdanning og praksis fra Forsvaret og partipolitisk erfaring – en bredde vi verdsetter. I intervjuene med oss viste han et helhetlig perspektiv og engasjement i forhold til foreningen. Tor representerer den yngre generasjon psykologer og har bred organisatorisk erfaring i Psykologforeningen. Sentralstyremedlemmene har stor tiltro til hans lederegenskaper, arbeidskapasitet, samarbeidsevne og gode ferdigheter til å kommunisere både muntlig og skriftlig. Tar han på seg en oppgave, arbeider han raskt og effektivt. Han får også særs gode faglige skussmål av sine medarbeidere. Vi trenger en leder som også kan løfte blikket og sette psykologien inn i et samfunnsperspektiv.